

Govor člana Politbiroja CK KPJ tov. B. Kidriča na I. kongresu ESJ Partijske organizacije rajona I. Maribor so pokazale lep primer v borbi za plan
Začetek I. kongresa ESJ so slovenski rudarji počastili s prostovoljnim delom v rudnikih
Zasedanja Generalne skupščine OZN
Fizkultura — Objave

PRVI KONGRES ENOTNIH SINDIKATOV JUGOSLAVIJE

Govor člana Politbiroja CK KPJ tov. Borisa Kidriča

V imenu CK Komunistične partije Jugoslavije in zvezne vlade je kongres pozdravil tovariš Boris Kidrič:

»Tovariši in tovarišice! Dovolite, da pozdravim vaš kongres v imenu Centralnega komiteja naše Partije in zvezne vlade. (Aplavz.)

Ta kongres zboruje ob koncu leta 1948, za katero smo že večkrat naglasili, da je nenavadno pomembno, celo usodno v naši prvi petletki.

Zakaj ima plansko leto 1948 takšen pomen?

Ta njegov pomen izhaja predvsem iz mesta in vloge, ki jo imajo letošnje planske naloge v verigi planskih nalog vse petletke.

Veste, da tempo naše gospodarske delavnosti ne rase v vsakem planskem razdobju enako, marveč je ta porast od enega planskega razdobja do drugega čedalje večji. To pomeni, da črta dvigovanja našega petletnega plana ne ustreza ravni črti, ki se enakomerno vzpenja, ampak krivi črti vzpona, torej krivulji, ki pomeni, da ne raste le proizvodnja, temveč tudi sam njen vzpon iz enega planskega razdobja v drugo. Prvo plansko leto 1947 smo začeli z relativno majhnim vzponom v primeri z letom 1946, splošni vzpon v tem letu, 1948, je pa silno porasel.

Ko pa govorim to, mislim na našo gospodarsko delavnost sploh. Razdelitev posameznih panog v okviru gospodarske delavnosti je lahko drugačna. Konkretno je takšna, da zahteva v posameznih panogah zlasti velik vzpon l. 1948. da bomo naslednja leta dosegli potrebne pogoje za normalno dvigovanje in tako povzdignili panoge, ki se zaostajajo. To pomeni, da je bilo treba od leta 1947. do 1948. v posameznih panogah doseči večji vzpon, kakor bo to treba od leta 1948—1949 in celo, kakor bo treba 1949—1950. V tem letu, tovariši, eden vzpov, zakaj je leto 1948. usodno, zakaj zahteva v mnogih panogah posebne napore in zakaj se posamezna zaostajanja tako ostro kažejo.

Drugi vzrok je v tem, da smo morali v tujni plačati velike predujme za tiste stroje, ki so odločilnega pomena in katerih doslej še nismo bili sposobni izdelati v državi.

Tretji vzrok je v tem, da smo v gospodarskem letu 1947—1948 morali izvoziti precej žita in življenjskih potrebščin, ker bi sicer ne mogli doseči bilance izvoza in uvoza. V tem gospodarskem letu pa potreba po čezmernem izvozu živeža že odpada, kakor je to naglasil tovariš Tito.

Četrty vzrok je v tem, da smo v letu 1948. stopili še z neznanimi možnostmi naše proizvodnje in je bilo treba zaradi tega vložiti posebne napore, da smo odkrili in izkoristili tudi te, leta 1947. še neznanne rezerve, ki pa igrajo veliko vlogo za nadaljnje izpolnjevanje naše petletke.

Tovariši, v tem so objektivni vzroki in pogoji za izredni pomen leta 1948. V tem so vzroki, da smo javno naglasili celo usodni pomen tega leta za naš petletni plan.

Vse te objektivne okolnosti so bile pravčasno predvidene. Centralni komitej naše Partije s tovarišem Titom na čelu je že ob koncu lanskega leta določil gospodarsko linijo in naloge za leto 1948, ki jih zdaj izpolnjujemo.

Toda objektivnim okolnostim, ki so odredile leto 1948, pomen za vso petletko, so se pridružile tudi okolnosti, ki nikakor ne spadajo v plan in o katerih bi do nedavna nikdo ne upal trdit, da jih je treba upoštevati v vedi socialističnega planiranja. Proti naši državi in njenemu vodstvu se je namreč začela nezasišana kampanja prav od tiste strani, od katere bi morali po zdravi logiki v tem usodnem letu dobiti največ moralne pomoči. Tu gre za moralno pomoč. Namerno nočem govoriti o materialni pomoči, ker materialne pomoči brez naših protuslug nismo nikdar zahtevali in ker se ni zgodilo, kar so naši sovražniki škodljivo napovedali, namreč samoozolacija FLRJ in da bomo kmalu obdani z zidom ekonomske blokade.

Moralna pomoč državi, ki z največjimi napori gradi socializem, seveda ne more biti brez materialnih gospodarskih posledic. Ni dvoma, da bi svojo plansko nalogo izpolnjevali z manjšimi napori in manj krčevito borbo, če bi se ne začela nezasišana kampanja proti naši državi.

Danes pa moramo naglasiti, da bo plan usodnega leta 1948, kljub vsem okolnostim v celoti in odločilnih panogah zmagovito izpolnjen. (Odobranje.)

Pravilno je, če ta kongres daje pobude za prav takšno in močnejšo mobilizacijo kakršno je naš delavski razred opravil ob koncu lanskega leta — vsestransko mobilizacijo za čim boljše izpolnitev letošnjega plana, za čimboljše pripravo na planske naloge prihodnjega leta (Odobranje.)

Tovariši, to bo možat in socialistični odgovor našega delavskega razreda na breznačelno in nesocialistično kampanjo proti naši državi, državi, ki s svojimi napori izpolnjuje svoje obveznosti do svoje

prihodnosti in do mednarodnega socializma, države, ki s plemenitim prizadevanjem delovnega ljudstva pod vodstvom naše slavne Partije gradi socializem. (Dolgotrajno odobranje.)

Tovariši, kampanja proti naši državi in njenemu vodstvu je hotela od samega začetka pokazati, kakor da štiti socialistične interese delavskega razreda Jugoslavije. Toda ta kampanja se je zelo hitro razkrinkala kot obrekovanje jugoslovanskega delavskega razreda.

Ali je v interesu jugoslovanskega delavskega razreda obrekovati našo državo po nacionalizaciji in folkih udarcih po kapitalističnih pozicijah, obrekovanje, da pri nas rase kapitalizem? Ali bi tako junaški in v razrednih borbah tako prekaljeni delavski razred, kakršen je naš, ki je na čelu drugih delovnih množic prišel na oblast z orožjem v roki, mogel dovoliti, da bi po prevzemu oblasti rasel v državi kapitalizem? Ali ni to obrekovanje jugoslovanskega delavskega razreda?

Ali ni obrekovanje delavskega razreda, ko obrekuje njegovo avantgardo — Komunistično partijo Jugoslavije, avantgardo, ki ji je delavski razred zvesto sledil in ji zvesto sledi med vojno in v miru, v borbi za oblast in v borbi za zgraditev socializma? (Odobranje.)

Ali ni končno obrekovanje delavskega razreda, če naš petletni plan, predmet plemenitih in včasih nadčloveških naporov delavskega razreda ter vsega delovnega ljudstva, osnovni člen za zgraditev socializma v naši državi — imenujemo »grandomanijo« in »nacionalizem«? (Odobranje.)

In mar ni obrekovanje našega delavskega razreda, če se osvobodilna vojna naše države, ki je dejansko bila revolucija proti zavojevalcem in izdajalski buržoaziji, lažljivo in neresnično prikazuje?

Naš delavski razred je pod vodstvom svoje slavne Komunistične Partije z voditeljem naših narodov tovarišem Titom na čelu (dolgotrajno odobranje), vsi delegati so vstali in skandirali: Tito, Tito!, odgovorili na to nezasišano kampanjo možato in načelno, kakor je možata in načelna vsa zgodovinska pot nove Jugoslavije. Našega delavskega razreda vsega našega delovnega ljudstva in naše države ne more nič odvrtiti od zvestobe stvari socializma, ZSSR in socialističnemu tabornu. (Odobranje.) Toda hkrati ne more našega delavskega razreda nič prisiliti, da bi se umaknil pred obrekovanjem, da bi priznal za resnico to, kar je laž, da bi proglasil za pravico krivico in da bi odpovedal zvestobo Partiji in vodstvu, ki ga je povedlo v revolucijo, kakor k oblasti, k strmoglavljenju gospodarstva kapitalistov in izkoriščevalcev v graditev socializma. (Odobranje.)

Ni naša krivda, da je prišlo do te žalostne kampanje. Zato tudi stanje, do kakršnega je privedla, zdaj ne pomeni za nas sramoto. Branimo resnico in pravico zastopamo marksistično-leninistično načelnost, kakor smo jo branili in zastopali včeraj in kakor jo bomo branili in zastopali tudi v prihodnje. Zgodovina pa bo morala na žalost ugotoviti, da je ta kampanja eno najbolj žalostnih, najsrmočnejših poglavlji v slavnem, z žrtvami, zmagami in revolucionarnim idealizmom polnem delavskem gibanju. (Odobranje.)

Ni dvoma, tovariši, da bo naš delavski razred v tem položaju najbolje dokazal svojo zvestobo stvari socializma, svojo neomajno zvestobo marksizmu-leninizmu s tem, da bo še vztrajneje gradil socializem v svoji državi do njegove same polne zmagae, da se bo še bolj zavzel za izpol-

nitev našega petletnega plana. (Tako je so vzklikali delegati med odobranjem.)

Tovariši, dovolite da v tem smislu spregovorim nekaj besed ne le o tem letu, temveč tudi o naslednjem, o nalogah, na katere se mora pripraviti delavski razred in s katerimi bi, mislim moral računati tudi ta kongres. Predvsem je treba, da se tako naše partijske kakor tudi sindikalne organizacije na terenu še bolj mobilizirajo v gospodarstvu, v borbi za izpolnjevanje planskih nalog. Brez vsakdanjega stalnega uveljavljanja vodilne vloge partijske organizacije, v borbi za plan podjetja in brez stalne mobilizacije naših delovnih ljudi po njihovi najbolj množični organizaciji, sindikatih, si ne moremo misliti podjetja, ki bi zmagovalo v borbi za plan.

Nedvomno je, da smo tako kakor lani tudi letos dosegli precejšnje uspehe pri povečanju delovne produktivnosti in znižanju polne lastne cene. Vendar s temi uspehi ne moremo biti zadovoljni. Gledati moramo v prihodnost. Pred nami so nove naloge. Pred nami je nov vzpon krivulje petletnega plana. Nedvomno ta vzpon pomeni nadaljnjo spremembo strukture našega prebivalstva in da pomeni tudi številčno krepitev delavskega razreda in mestnega prebivalstva. Napočno bi pa bilo, če bi v zvezi s planskimi nalogami šli samo po poti številčne krepitve delavskega razreda in mestnega prebivalstva ter zanemarjali dva druga pomembna faktorja. Ta dva druga faktorja sta: povečanje produktivnosti dela s socialističnim tekmovanjem in mehanizacija ter povečanje donosa v kmetijstvu s pridobivanjem novih kmetijskih površin, s melioracijami, s pritegnitvijo teh površin s socialistični sektor našega gospodarstva, s socialistično rekonstrukcijo našega kmetijstva po kmetijskem zadružništvu. Če bi povečali le število delavstva, ne da bi se hkrati povečala produktivnost dela s socialističnim tekmovanjem in z mehanizacijo, bi ostali industrijsko zaostala država s težavnimi delovnimi pogoji. Če bi nadalje povečali le število delavskega razreda brez istočasnega povečanja socialistične in mehanizirane baze za prehrano, bi življenjski standard našega delavskega razreda ne mogel rasti, ampak bi nasprotno padel. Potemtakem je borba za večjo produktivnost dela hkrati borba za nadaljnje uspehe naše petletke in borba za višji življenjski standard. Kdor tega ne razume, ne razume tudi novih družbenih odnosov v naši državi in ne osnovne zakonitosti gospodarskega dogajanja.

Plansko leto 1949. se bo moralo torej razvijati pod zastavo organiziranega povečanja delovne produktivnosti, borbe za realne norme, borbe za največjo racionalno organizacijo delovnega procesa, borbe proti pojavu delovne nediscipline, borbe za novo racionalizacijo, od najmanjše do najpomembnejše, borbe za domačo produkcijo zlasti tistih strojev, ki pomenijo mehanizacijo gradbenih, gozdnih, rudarskih del, predvsem tistih del, ki požrejo mnogo delovnih moči.

Brez te borbe, tovariši, ne bomo imeli pogojev, da bi se mogli prihodnje leto poleg graditve naše težke industrije v zadostno velikem planskem obsegu, z zadostno intenzivnostjo posvetiti graditvi delavskih stanovanj in tistim kmetijskim melioracijam, ki jih moramo opraviti za vsako ceno, da bomo naši deželi zagotovili prihodnja leta boljše prehrano.

Tovariši, ponavljam, borba za produktivnost dela, borba za delovno disciplino,

za realne norme, za skrajno racionalno organizacijo delovnega procesa — to je hkrati borba za našo težko industrijo, to je hkrati borba za boljše prehrano, za delavska stanovanja, borba za življenjski in kulturni standard našega delavskega razreda in vsega delovnega ljudstva. (Odobranje.)

Drugo vprašanje ki ga želim naglasiti, je vprašanje kvalitete. Ni dvoma, tovariši, da je v borbi za kvantitativno izpolnjevanje plana v mnogih primerih padla kvaliteta. To moramo odkrito priznati. Ne le, da se kvaliteta naše proizvodnje ne dviga dovolj, ampak nasprotno, zelo pogosto tudi pada. Ali je to potrebno? Nedvomno ni. Verjamem, da so objektivne težave v borbi za kvaliteto. Včasih niso zagotovljene kvalitete surovine, včasih surovine in polizdelki prihajajo z zamudno in se tedaj zaradi tega okrepi borba samo za kvantitativno izpolnitev zaostalega plana, tako da se to čuti v kvaliteti. Toda naše gospodarstvo je ena sama veriga, v kateri je posamezni člen odvisen od drugih. Če se hočemo vsi boriti za kvaliteto, če bodo vsa podjetja tekmovala med seboj za čim boljše kvaliteto, ne bo, recimo, slaba kvaliteta proizvodnje v predilnicah vzrok za slabo kvaliteto proizvodnje v tkalnicah, slaba kvaliteta v proizvodnji usnarjev ne bo vzrok slabe kvalitete produkcije čevljev itd. Pogosto kritiziramo slabo kvaliteto, to je pravilno in treba jo je še bolj kritizirati. Vendar pa ni dovolj samo neka splošna kritika, ki samo ugotavlja že znana dejstva. Potrebna je konkretna kritika, kritika ob odkrivanju konkretnih vzrokov slabe kvalitete, kritiziranje teh vzrokov, torej kritika ki ima namen, da se odpravijo ti vzroki. Treba je torej čim več konkretne kritike v borbi za kvaliteto, tako med množičnimi organizacijami in našimi sindikati sploh, kakor tudi predvsem med sindikalnimi podružnicami v naših tovarnah in podjetjih. Tista sindikalna podružnica, ki bi se bala konkretne kritike o kvaliteti lastne produkcije, bi dokazala prav to, da se ne zaveda povezanosti našega gospodarstva in enotnosti interesov vsega delavskega razreda in vsega delovnega ljudstva.

Ko že govorim o kritiki, bi rad spregovoril še nekaj besed o preskrbi. Zadržne čase se nam je posrečilo, da smo zagotovili osnovne fonde, toda stvar ni samo v tem. Še vrsta konkretnih organizacijskih slabosti je, ki jih je treba pdivreči najostrejši javni kritiki, kjer koli se pojavijo. Edino tako bo uspešna naša borba proti birokraciji, ki je je zelo mnogo, zlasti v organizaciji in konkretnem uresničevanju preskrbe in ki jo je treba za vsako ceno odpraviti. Pri tej kritiki, tovariši, je treba razlikovati dve stvari. Treba je razlikovati objektivne težave, s katerimi naše politično in državno vodstvo stalno seznanja naše ljudstvo — takšne in takšne so, odpravili jih bomo šele med izpolnjevanjem takšnih in takšnih planskih nalog. Razlikovati je treba te resnične objektivne težave, proti katerim se borimo predvsem z našim planom in njegovim izpol-

jevanjem, od konkretnih in vsakdanjih vzrokov raznih nepravilnosti pri preskrbi, torej vzrokov, ki jih je mogoče s pravilno kritiko in vztrajnim prizadevanjem kmalu odstraniti. Te vzroke je treba neusmiljeno kritizirati.

V IMENU LJUDSKE FRONTE JUGOSLAVIJE JE POZDRAVIL KONGRES TOV. RODOLJUB ČOLAKOVIČ

V imenu Ljudske fronte Jugoslavije je kongres pozdravil tovariš Rodoljub Čolaković. Naglasil je, da delo prvega sindikalnega kongresa pazljivo spremljajo milijonske množice delovnih ljudi naše države, vsi člani naše vseljudske politične organizacije — Ljudske fronte.

Reakcija bi seveda želela, da bi delali nasprotno, da bi neusmiljeno kritizirali obstoj teh objektivnih težav, ki jih je mogoče odpraviti šele z izpolnitvijo prejšnjih perspektivnih planskih nalog, da bi torej širili nezaupanje v izpolnjevanje našega plana, na drugi strani pa da bi bili v nekritičnem, malomarnem odnosu do napak, ki jih je mogoče odpraviti in ki povzročajo najmanj 50% vseh težav.

Mi seveda ne bomo šli po poti, kakor si želi reakcija. Na eni strani bomo morali opraviti več propagande, ljudem pojasnjevati več kakor doslej, na drugi strani pa dati iniciativo za neusmiljeno kritiko vsega tega, kar je mogoče že zdaj odpraviti.

Tako se je vprašan vselej lotil tovariš Tito in po tej poti moramo stopati tudi mi v dnevni praksi.

Tretje vprašanje, ki je pomembno za naš plan leta 1949. in za katero rešitev morejo sindikalne organizacije mnogo prispevati, je vprašanje planske discipline, v kar spada borba za zanesljivo izpolnitev vsega kar je s planom določeno. Pri nas so mnogi voditelji do plana v lahkomiselnem odnosu. To se kaže na razne načine. Na eni strani se jim ne mudi vse dotle, dokler se plansko leto ne začne bližati koncu, na drugi strani pa svojo delavnost pogosto razbijajo na široko fronto, pri čemer zanemarjajo mnoge najosnovnejše planske naloge. Zaradi tega se dogaja, da zaradi razbijanja na široki fronti ne izpolnijo svojih planskih nalog stoddotno in ne izpolnijo plana v celoti.

Leta 1949. se bomo koncentrirali na osnovne objekte petletnega plana. Morali bomo zelo poostriži plansko disciplino. Upam, da bodo sindikati pri tem odigrali eno največjih vlog.

Tovariši, pot naše Partije, našega delavskega razreda, vseh naših narodov in naše države — je slavna. Slavna je zato, ker smo spriči perspektive, ki nam jo daje tovariš Tito, vselej sposobni gledati stvarnosti v oči, odkrili, kako se moremo najbolje spoprijeti s težavami. Slavna je zato, ker je naša Partija s tovarišem Titom in Centralnim komitejem na čelu vzgajala tako sebe in delavski razred, kakor ljudstvo v nepremagljivi vztrajnosti za dosego pravičnih smotrov (Odobranje.) Ta bistvena lastnost našega delavskega razreda in našega delovnega ljudstva pod modrim vodstvom tovariša Tita in naše Partije bo zagotovila zmagosocializma v naši državi in zagotovila prej ali slej tudi zmagos našega pravilnega marksistično-leninističnega stališča v tej krivični kampanji. (Odobranje.)

Živel naš delavski razred na čelu delovnega ljudstva Jugoslavije!

Živela naša slavna Komunistična partija!

Živel naš ljubljeni voditelj tovariš Tito!

Pogled v dvorano, v kateri zaseda I. kongres ESJ. V prvi vrsti so člani Politbiroja CK KPJ tovariši Milovan Djilas, Boris Kidrič, Ivan Gošnjak, Aleksander Ranković in Moša Pijade

ZASEDANJE GENERALNE SKUPŠČINE OZN

Predstavnik Jugoslavije ponovno izbran za člana Mednarodnega sodišča pravice

Pariz, 25. okt. (Tanjug). Plenum Generalne skupščine in Varnostnega sveta sta na ponovni seji izbrala še petega člana Mednarodnega sodišča pravice. Dosedanjim članom — Jugoslovani Milovinu Zoričiču, Poljaku Winarskemu, Egipčanu Badavi paši, Kanadčanu Reedu in Kitajcu Hou Moeu — februarja meseca poteče mandat, so pa ponovno kandidirali. Štirje člani Mednarodnega sodišča so bili izbrani na jutranji seji Generalne skupščine in Varnostnega sveta, jugoslo-

vanski kandidat Zoričič pa je bil ponovno izbran na večerni seji. Kandidaturo jugoslovskega predstavnika v Mednarodnem sodišču je podpisalo 11 držav. Češkoslovaška delegacija pa je iznenada postavila svojega kandidata profesorja Antonina Houbisa, vendar je to kandidaturo podpisala samo Češkoslovaška. Jugoslovanski delegat je bil pri drugem glasovanju v Varnostnem svetu izbran s sedmimi glasovi od 11, v Generalni skupščini pa s 37 glasovi.

Sovjetsko vojaško sodišče v Berlinu obtožuje uradne osebe mestne uprave zaradi fašističnega in militarističnega delovanja

Berlin, 25. okt. (Tanjug). Namestnik sovjetskega komandanta Berlina polkovnik Jelizarov je poslal namestniku predsednika berlinskega mestnega sveta Waldertju Streiberju pismo naslednje vsebine: Vojaški upravi pošiljam posebno poročilo vojaškega sodišča pri sovjetski vojaški upravi z dne 22. septembra 1948 v zvezi z udeleženci fašističnega izzivanja 9. septembra t. l. v mestu Berlinu. Kakor se vidi iz tega poročila, so nekatere uradne osebe mestne uprave sistematično in javno nastopale v govorih fašističnega in militarističnega značaja. Gre za mestnega svetnika za transport Ernesta Reutera, predsednika mestnega sveta Otona Sura, in vršilca dolžnosti predsednika mestne uprave Ferdinanda Friedenburga.

Besedilo posebnega poročila vojaškega sodišča se glasi: »Dne 22. septembra 1948 je vojaško sodišče sovjetske vojaške uprave v Nemčiji proučilo zadevo udeležencev fašističnega izzivanja 9. septembra v mestu Berlinu in ugotavlja, da imajo vodilni funkcionarji berlinske mestne uprave Reuter, Neumann, Sur, Friedensburg, Matick in Markovich sistematično govore fašističnega in militarističnega pomena, ki so sovražni miru in pozivajo k neredom in kršitvam zakonov okupacijskih oblasti. S tem so bili surovo prekršeni št. 2 Kontrolnega sveta z dne 20. septembra 1945, navodilo Kontrolnega sveta št. 40 z dne 12. oktobra 1946 ter načela potsdamske konference, ki prepovedujejo v Nemčiji vsako fašistično in militaristično delovanje ter propagando.«

Delovanje vojnih hujskačev je obsojila tudi Generalna skupščina OZN, pri čemer vam je prepusila izdajanje ukrepov, ki izhajajo iz omenjenih obveznosti. Hkrati vam sporočam, da je bilo izročeno posebno poročilo vojaškega sodišča sovjetske vojaške uprave v Nemčiji ustreznim vojaškim oblastem.

V zvezi z navedenim se je vojaško sodišče pri sovjetski vojaški upravi odločilo, da izroči material, ki se tiče sovražnega delovanja omenjenih funkcionarjev berlinske mestne uprave ter konkretni material v zvezi z njihovo vlogo pri fašističnem izzivanju 9. septembra 1948, ustreznim vojaškim oblastem.

Hoffmann proučuje v Rimu stanje italijanskega gospodarstva

Rim, 25. okt. (Tass). Kakor poroča list »Rome Daily American«, je prišel administrator Marshallovega načrta Hoffman v Rim zato, da bi proučil gospodarsko stanje v Italiji v zvezi s krizo, ki je nastala pri uresničevanju Marshallovega načrta. Konkretno se je ta kriza pokazala v tem, ker italijanski industriji nečesto kupovati surovini in blaga, ki ga uvažajo v Italijo na podlagi Marshallovega načrta. Hoffmann proučuje tudi vprašanja, čia. Hoffmann proučuje tudi vprašanja, čia. Hoffmann proučuje tudi vprašanja, čia.

»Unità« piše v zvezi z istim vprašanjem: Iz vrst industrijev se je izvedelo, da je Marshall ukazal De Gasperiju razveljaviti vsa dovoljenja za izvoz v države vzhodne Evrope in ustaviti izdajanja novih dovoljenj. Ze dva dni je opažati v ministrstvu za zunanjo trgovino paniko. Marshall je kategorično zahteval, da se morajo zasužnjevalni pogoji ameriškega zakona o sodelovanju široko tolmачiti. Po omenjenem zakonu je prepovedano izvažati »material strateškega pomena«. Izpolnitev tega pogoja pa je za našo izvozno industrijo smrtonosna.

Razočaranje nad Marshallovim načrtom na Holandskem

Haag, 25. oktobra. (Tass). Glasilo holandskih industrijev in banknikov izraža svoje razočaranje v zvezi z Marshallovim načrtom in poudarja, da Marshallov načrt ne ustvarja pogojev za obnovo Evrope. »De Niederlander«, glavno glasilo krščanske zgodovinske stranke, kritizira vladino nesamostojno politiko. V vojnem času — piše list — je smatrala britanska laburistična vlada našo vlado za svojo podružnico. Iz zgodovine vemo, da je prijateljstvo z Veliko Britanijo nevarno. Posledica tega, da se je vlada odrekla samostojni politiki, pa je priključitev Holandske zapadnoevropski vojaški zvezi. List kritizira zapadnjaško zvezo in ugotavlja, da je zapadna Nemčija industrijsko še vedno močna. Nemčija, glavni so-

vražnik Nizozemske, je ostala oborožena. Se več, Američani jo iznova oborožujejo. Vsem je jasno, da pomeni oboroževanje Nemčije obnovo nacizma. Zato smo lahko spet žrtev nemškega napada. Casopis razkrinkava tudi poskuse, da bi frankistično Španijo vključili v zapadno zvezo.

Vstaja v Južni Koreji se širi na fronti 100 km

Seul, 25. oktobra AFP poroča, da se širi vstaja v Južni Koreji na fronti 100 kilometrov vzporedno z južno korejsko obalo. Uporniki so prispeli do mesta Čangjuang na zapadu in Kvangjanga na vzhodu. Po uradnem poročilu južnokorejske armade se je prebivalstvo mesta Nagan, ki leži v coni, kamor še niso prišli uporniki, uprlo južnokorejski vladi. Stanje v Seulu

Konferenca OF za Tržaško ozemlje in Vidalijeve nacionalšovinistična grupa

Konferenca OF v Škedinju je bila velikega pomena za napredno gibanje na Tržaškem ozemlju. Bila je v času izrednega političnega stanja, ki je nastalo kot posledica Vidalijevega razbijanja, ko mu je uspelo, da je vnesel razkol v protiimperialistični tabor v Trstu. Ameriški imperialisti to izkoriščajo, da bi zadal udarec delovnemu ljudstvu Trsta. Vidalijeve grupa, ki se je zavedala, da ni mogoče delovati brez pomenila konferenca OF v njegovi neiskreni in izdajalski politiki, je skušala z vsemi sredstvi preprečiti konferenco. Imeli so celo sejo frakcijskega CK-ja, kjer so razpravljali, kako bi preprečili konferenco. Sklenili so, da bodo sklicali zborovanje SIAU ob isti uri. Vidali pa je poslal še svoje po fašističnem vzoru vzročne in organizirane pretepaške skvadre. Toda Vidalijeve akcija je klavno propadla. Tudi skvadre niso mogle preprečiti zborovanja, temveč so dosegle le to, da so pred ljudstvom razvalile vidalijeve kot nacionalšovinistično grupo, ki nima ničesar skupnega z interesi tržaškega ljudstva.

ve našega demokratičnega gibanja od Jugoslavije osnovno nalogo; druga glavna naloga mu je onesposobiti demokratično gibanje, da bi se ne moglo uspešno boriti za spoštovanje mirovne pogodbe in tretja glavna naloga: v danem trenutku pripeljati vsaj del demokratičnega gibanja na pozicije priključitve Trsta k Italiji. To je resnica o Vidalijevem delovanju, ki ga ne more prikriti njegovo trobilno »Il Lavoratore« z nobenimi lažni in klevetami o Jugoslaviji in coni »B« pod jugoslovske upravo, s čimer hoče samo odtrgati del naprednega gibanja od Jugoslavije in obrniti pozornost ljudstva drugam, da ne bi prehitro opazilo, kaj mu pripravljajo.

Toda kakor Vidaliju ne uspeva njegova malomeščanska politika skrivanja svojih ciljev pred množicami, prav tako mu tudi ni uspelo odvrniti predstavnik slovenskega ljudstva od udeležbe na konferenci Osvobodilne fronte. Slovensko ljudstvo na Tržaškem ozemlju je ponovno pokazalo svojo politično zrelost in neumikljivo življenjsko silo. OF je na tej konferenci dokazala, da stoji trdno na naprednih pozicijah in da prednjači pred italijanskimi komunisti v Trstu, ki so v vprašanju slovenskega nacionalnega problema še vedno na »repu brzoazije«. In kakor je Osvobodilna fronta v najtežjih dneh v času okupacije organizirala in zbrala vse zdrave sile slovenskega naroda za oborožen upor, prav tako je v tej situaciji ostala osnovno vodilno jedro protiimperialistične borbe slovensko-italijanskega demokratičnega gibanja. Med tem ko Vidali zapušča konkretno borbo proti imperializmu in se izživlja v pisanju papirnatih resolu-

cij, pa OF nadaljuje brezkompromisno borbo in se zaveda, da je ta možna in uspešna le ob podpori demokratične Jugoslavije, kjer je ljudska oblast. Razumljivo je, da se je slovensko ljudstvo, organizirano v OF, znašlo zaradi svoje odločne protiimperialistične borbe v križnem ognju. Z ene strani skušajo razbijati enotnost slovenskega ljudstva špijoni in teroristi, organizirani v angloameriški agenturi, tako zvani »demokratiški zvezi«, po drugi strani pa jih napadajo Vidalijeve frakcijske. Vidali je našel prav malo Slovencev, ki so bili pripravljeni stopiti na pot narodnega odpadništva in postati privesek italijanske nacionalšovinistične politike Vidalijeve skupine. Ti ljudje niso prišli k Vidaliju zaradi ideoloških nasprotij, temveč le zaradi osebne užaljenosti, karlerizma, bojne ambicije in oportunitizma. Delovanje Vidalijeve grupe in »Demokratiške zveze« je v interesu ameriškega imperializma in tržaške reakcije. Na podlagi analize političnega položaja na Tržaškem ozemlju in zaključkov konferenca OF lahko ugotovimo:

- 1. Klevetniška gonja proti Jugoslaviji in coni »B« Tržaškega ozemlja, ki jo je povzročila resolucija Informbiroja, koristi samo ameriškim imperialistom in tržaški reakciji, rezultat te gonje pa je, da so napredne pozicije za našimi mejami neposredno ogrožene in omajane.
- 2. Vidalijeve grupa je po svojem značaju in politični vsebini nacionalšovinistična skupina, ki se poslužuje fašističnih metod »prepričevanja«. Z demokratičnim naprednim gibanjem nima ničesar skupnega in izdaja interese delavskega razreda.
- 3. OF je enotna politična organizacija slovenskega ljudstva na Tržaškem ozemlju, ki je ostala zvesta tradicijam narodnoosvobodilne borbe ter je dosledna borba za mir, za spoštovanje mirovne pogodbe, za najtesnejšo povezanost s slovenskim narodom in za utrjevanje slovensko-italijanskega bratstva. S. L.

Prvi »sadovi« Marshallovega načrta v Trstu

Rezultati Marshallovega načrta v Trstu so vsak dan vidnejši. Plačani pisuni in najeti propagatorji so prikazovali ta načrt kot veliko pridobitev za Tržaško ozemlje; obljubljali so ljudem zlate čase, ko bo cvetela tržaška industrija, lačni in brezposelni delavci pa bodo prišli do služka. Demokristijanska stranka in njena podružnica Delavska zbornica ter še druge stranke so začele propagirati »maršalizaciono« Tržaškega ozemlja, češ da je to pogoj za dvig razdojane in omrtvičene tržaške industrije.

Tržaško delovno ljudstvo pa je takoj protestiralo proti luknjam ameriških monopolistov, ker se je zavedalo, da je Marshallov načrt le sredstvo v rokah ameriških imperialistov za plasiranje ameriških proizvodov na škodo domačih in da je orodje za gospodarsko in politično zasluževanje. Zelo poučen primer sta pač Italija in Francija, ki sta že pred tretm občutili vse blagodati »maršalizacione«. Tudi tam je prišlo do množičnih odpustov, povišanja cen itd. Francoski delavci prav sedaj vodijo močno borbo proti politiki francoske reakcije, ki služi ameriškim monopolistom. Ti diktirajo francosko zunanjo in notranjo politiko, ki ni v interesu francoskega ljudstva.

Tudi delovno ljudstvo Trsta hočejo ameriški monopolisti vključiti v »dolarske lise« in uničiti njegovo borbenost. Poleg Marshallovega plana pomaga še frakcijski Vidali, ki je v korist wallstreetških gospodarjev razbil enotnost delavskega razreda v Trstu. Pred zimo so cene najprej strahotno poskočile, kmalu zatem pa so začeli še z množičnimi odpusti. Hkrati z odpustitvijo naprednih delavcev pa sprejemajo na delo bivše fašiste in izdajalce s pomočjo katerih hoče reakcija nadaljevati borbo proti delavcem.

Angloameriška VU, ki je brez privolenja tržaškega ljudstva vključila Trst v Marshallov plan, je tudi napovedala, da bo rešila najbolj pereč tržaški problem — brezposelnost. V Trstu je sedaj približno 33.000 brezposelnih delavcev in nameščencev. Odkar pa napovedujejo dobroto Marshallovega načrta za brezposelne, se je število brezposelnih še zvišalo. Samo bilanca enega tedna nam pokaže naslednje: Iz Arzenala so odpustili 185 delavcev, pri industrijski družbi za predelavo olja 20 delavcev, pri bolniški blaginji 35 delavcev, iz tovarne Salto, ki izdeluje cigaretno papirčke, so odpustili 35 delavcev zaradi »pomanjkanja dela«. Tovarna Ophidia prav tako grozi z odpustom vseh delavcev, če pravočasno ne dobi kredita. V prihodnjih mesecih pa pripravljajo množične odpuste iz Jadranskih ladjedelnice.

Pred kratkim je ZVU celo odredila, naj v zvezi z zvišanjem cen življenjskih potrebščin izplačajo delavcem draginsko doklado za kruh. Udruženje delodajalcev pa se je tej odredbi uprlo in noče izpolniti tega ukaza. Delavstvo je ogorčeno, okupacijska oblast pa ne ukrene ničesar, da bi pomagala delavstvu. Tako se razkrinkuje Marshallov načrt tudi v Trstu, kakor se je že razkrinkal v Franciji, Italiji in drugod. Francoski delavci dajejo s svojo stavko zgled, kako se je treba boriti proti »maršalizacioni«, ki spravlja delovno ljudstvo v suženjstvo. Zato tudi tržaški proletariat ne bo nasledil lažem ameriških agentov in razbijanju Vidaliju, ki s svojo nacionalšovinistično ekupino samo pomaga ameriškim monopolistom uresničevati svoje zaslužne načrte.

je še nadalje kritično. Namestnik zunanje ministra je izjavil, da je naša policija 3 bombe pred poslopjem zunanje ministrstva. Po njegovi izjavi so vojaški sevske garnizije razdelili lepake, v katerih pozivajo prebivalstvo, da zruši sedanjo južnokorejsko vlado.

FIZIKULTURA

ZAKLJUČENA JE OSEMDNEVNA KOLESARSKA DIRKA MED POSAMEZNIKI JE ZMAGAL STRAIN (HRVATSKA), MED EKIPAMI PA SRBIJA I.

Beograd, 25. okt. Včeraj popoldne je bila zaključena etapna kolesarska dirka na čast I. kongresu ESSJ. To je bila največja kolesarska dirka, ki je bila dosežaj prirejena v naši državi. Na tem tekmovanju so sodelovali kolesarji iz vseh krajev FLRJ. Proga je bila dolga 1168 kilometrov.

Pot te velike dirke je vodila skozi mnoge kraje in vasi Srbije, Bosne in Hercegovine ter Hrvatske. Desetisoči delavcev so pričakali tekmovalce ter pozdravljali njih in I. kongres ESSJ.

V dirki je zmagal hrvatski kolesar Anton Strain, ekipna zmagovalka pa je postala Srbija I.

V zadnji etapi Osijek-Beograd, ki je bila razdeljena na dve poletapi Osijek-Novi Sad in Novi Sad-Beograd, je zmagal Milan Poredski (Partizan). Iz Osijeka, kjer je bil start zadnje etape, so se vsi tekmovalci strnili v skupino, katero so vodili Poredski, Bat, Strain, Zorič, Todorovič, Čelesnik, Pokupec in Pavlik.

Na cilj v Novi Sad je prispel prvi Poredski pred Batom, Strainom, Pokupcem in Pavlikom. V poletapi Novi Sad-Beograd v kateri je startalo 25 dirkačev, pa je zmagal zopet Poredski, ki je za dolžino kolesa prehitel Zoriča, Vrtni red naslednjih pa je: Kozlica, Strain, Davidovič, Bat, Borsi, Mauri, Čelesnik, Mičič, Todorovič itd.

Rezultati VII. etape: 1. Poredski — 7:23:00, 2. Bat 7:23:33, 3. Strain 7:27:58, 4. Pokupec 7:27:58, 5. Paulik 7:27:58, 6. Čelesnik 7:27:58; 7. Zorič 7:30:03 itd.

Na cilj je privozilo 25 kolesarjev. Skupni zmagovalce dirke je Anton Strain s skupnim časom 42:59:18, pred Batom (oba H) 43:15:47, Zoričem (S) 43:14:16, Todorovičem (S) 43:25:53, Mičičem (S) 44:15:56, Poredskim (Partizan) 44:27:19 itd.

Med ekipami je zmagala Srbija I s časom 130:56:07, pred Hrvatsko I 131:32:31, Hrvatsko II in Srbijo II.

NOGOMETNO PRVENSTVO FLRJ Hajduk : Ponziana 3:0 (3:0)

Trst 25. oktobra. — Prvenstvena nogometna tekma I. zvezne lige med Ponziano iz Trsta in Hajdukom iz Splita se je končala z zmago Hajduka z rezultatom 3:0 (3:0).

Hajduk: Bears, Kokeza, Broketa, Mrčić, Kantič, Ivo Radunović, Arapović Matošič, Vidjak, Luštica, Vukas.

Ponziana: Parola, Valcareggi, Trammarin, Benvenuti, Carlin, Mlakar, Polak, Preselli, Maluta, Colombin, Tomasini.

Sodnik Mrkobrad iz Beograda. Gledalcev je bilo 2000.

Gole so dali v 6. minuti Arapović, v 23. minuti Vidjak in 45. minuti Matošič.

Igra je potekala v premoči Hajduka. Ponziana je igrala slabše kakor v prejšnjih tekmah. Posebno slab je bil vratar Parola. V zmagovalnem moštvo so se odlikovali poleg obrambe še Matošič, Kantič in Vidjak. V moštvo Ponziane pa Mlakar (bivši igralec Triestine) ter Carlin in Colombin.

Sodnik je s svojimi odločitvami večkrat oškodoval moštvo Ponziane.

Nogometni pokal FLRJ

Radovljica: Garnizon JA — Nafta (Dolnja Lendava) odločeno.

Makarska: Zmaj — Cement (Solina) 4:0 (1:0).

Senj: Zagreb — Nehaj 4:2 (1:0).

Reka: Kvarner — Dinara (Krnin) 4:0 (2:0).

Sremska Mitrovica: Branko (Paraćin) — Srem 5:3 (1:1).

Kostolac: Rudar — Borac (Bivolje) 2:0.

Bitoli: Garnizon JA (NIS) — Babotnik 3:1.

Mostar: Velež — Sutjeska (Nikšić) 2:1 (1:0).

Tetovo: Sar — Goce Delčev (Prilep) 4:0 (2:0).

Ohrid: Ohrid — Trepča (Kosovska Mitrovica) 2:1.

Subotica: Sloboda — Čajka (Trstenik) 2:1 (2:1).

Doboj: Sloga — Proleter (Tešić) 2:1 (2:0).

Zemun: Jedinstvo (Novi Sad) — Jedinstvo 3:2 (0:2).

Zabljeh: Braća Stefanović — Granap (Beograd) 2:5 (1:4).

Sisak: Naprijed — Železničar (Maribor) 4:2 (2:0).

Kruševac: Napredak — Garnizon JA (Strumica) 7:0 (2:0).

Slaba udeležba na krosu kolesarjev

Ljubljana, 24. oktobra. — Nedeljski kolesarski kros po Rožniku je organiziral SFD Železničar iz Ljubljane. Računi na zadovoljivo udeležbo so padli v vodo, kajti do dolocene ure se ni zbralo niti 20 kolesarjev-tekmovalcev.

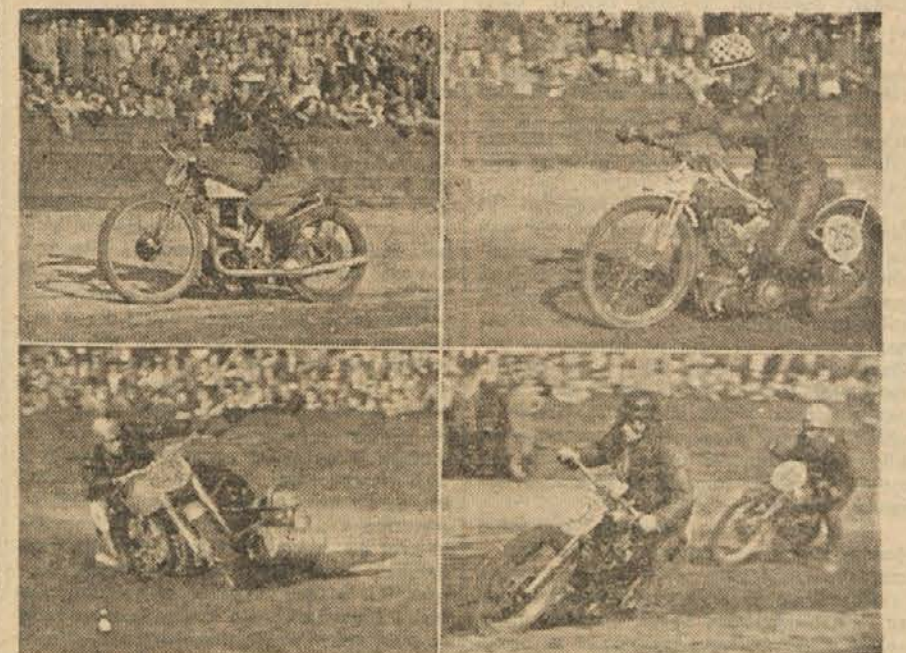
Ljubljanskim kolesarjem lahko služita za zgled tov. Bukvič Ivan in Keranič Lado, člana J. Gregorčiča, ki sta se pripeljala celo iz Jesenice.

Nekaj vozačev se je na samem startu premislilo ter odstopilo od tekmovanja iz neopravičenega razloga. Taki postopki škodujejo popularizaciji kolesarskega športa in zato zaslužijo grajo.

Zmagovalce med turisti na 8 km dolgi progi je bil Porenta Marjan v času 21:27.1 a Zanoškar Zvonc (Železničar) med mladinci 21:27.0 pred Permetom in Stojanovskim. Članom FD Mičnik. Med člani se je izkazal Abulnar Franc s časom 20:56.0 pred Štibnikom Keraničom, Bukvičem, Starmanom, Štirnom Karlom in Kačičem.

V spomin na svojega predvojnega člana, državnega reprezentanta Peternele, ki je padel v narodnoosvobodilni borbi, priredil SFD Železničar v nedeljo, 30. t. m. skupni izlet na njegov grob v Poljansko dolino. Zbrališče in odhod je ob 7. uri izpred doma Ljube Bercerja v Sp. Šiški.

Z NEDELJSKIH MOTODIRK V LJUBLJANI

Od leve proti desni: Slavko Mrak, zmagovalce v kat. nad 350 ccm; Veljko Metz, najhitrejši vozač dirke (79 km); spodaj: Miklavčič Ivo in sovozač Štefe Matevž, zmagovalca v dirki motorjev s priklopm; Klemenčič in Jakšič v dirki z motorji 250 ccm

